

217].

Analyzing all of the above, it should be noted, that the large-scale election campaigns, the growing connection between politics and the media, and ultimately the extraordinary personal and oratorical qualities of the American president have made political discourse a part of modern American society. Barack Obama actively used myths about the national idea, unity, promoted the image of a resolute leader, emphasized the values of Americans.

References

1. Воїнов В.В. Соціально-оціночні номінації у контексті культури США. Київ, 1994. 144с.
2. Мотузенко Б.І. Маніпуляції як соціальна технологія. *Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики*. 2000. №4. С.111-124.
3. Леви-Строс К. Структурная антропология. Москва, 2001. 512 с.
4. Remarks of Senator Barack Obama “A More Perfect Union” Constitution Center Philadelphia, Pennsylvania, 2017. URL: http://www.huffingtonpost.com/2008/03/18/obama-racespeech-read-th_n_92077.html (Last accessed: 19.09.2020).

Дарина Семенюк (м. Вінниця)

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗВО

Розвиток сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, інформатизація сучасного суспільства, зміни в способах поширення та використання інформації значно впливають на процес у галузі нових технологій навчання. Одним із сучасних засобів реалізації процесу навчання на основі інформаційно-комунікаційних технологій є дистанційне навчання.

Відповідно до положення дистанційне навчання – організація освітнього процесу (за дистанційною формою здобуття освіти або шляхом використання технологій дистанційного навчання у різних формах здобуття освіти) в умовах віддаленості один від одного його учасників та їх як правило опосередкованої

взаємодії в освітньому середовищі, яке функціонує на базі сучасних освітніх, інформаційно-комунікаційних (цифрових) технологій [2].

В.Ю. Биков дає наступне визначення: «дистанційне навчання – форма організації і реалізації навчально-виховного процесу, за якою його учасники (об'єкт і суб'єкт навчання) здійснюють навчальну взаємодію принципово і переважно екстериторіально (тобто, на відстані, яка не дозволяє і не передбачає безпосередню навчальну взаємодію учасників віч-на-віч, інакше, коли учасники територіально знаходяться поза меж можливої безпосередньої навчальної взаємодії і коли у процесі навчання їхня особиста присутність у певних навчальних приміщеннях навчального закладу не є обов'язковою)» [1, с. 9].

Дистанційні освітні ресурси дають можливість безпосереднього спілкування студентів та викладачів (онлайн), неперервного контролю якості засвоєних знань, здійснення індивідуального підходу в навчанні, адаптації навчального матеріалу до особистого темпу засвоєння кожним студентом.

Аналіз і узагальнення досвіду дистанційної освіти, проведений В.М. Кухаренко, О.В. Рибалко, Н.Г. Сиротенко, дає змогу виокремити такі властивості дистанційної освіти:

1. Гнучкість. Студенти системи дистанційної освіти здебільшого не відвідують регулярних занять у вигляді лекцій та семінарів, а працюють у зручний для себе час, у зручному місці, що дає значну перевагу для тих, хто не може або не хоче порушувати свій звичайний спосіб життя.

2. Модульність. В основу програм дистанційного навчання покладено модульний принцип. Кожен окремих курс створює цілісне уявлення про певну предметну галузь. Це дає змогу з набору незалежних курсів-модулів сформувати навчальну програму, що відповідає індивідуальним або груповим потребам.

3. Паралельність. Навчання може проводитися відразу за декількома спеціальностями окрім основної, у різних предметних галузях знання.

4. Далекодія. Відстань від місця знаходження того, хто навчається, до навчального закладу (за умови якісного зв'язку) не перешкоджає ефективному навчальному процесу.

5. Асинхронність. У процесі навчання той, хто навчає, і студент можуть реалізувати технологію навчання й учіння незалежно від часу за зручним для кожного розкладом та темпом.

6. Рентабельність. Під цією властивістю розуміють економічну ефективність дистанційної освіти [3].

Основними принципами системи дистанційної освіти є: гнучкість, модульність, динамічність, адаптивність, неперервність, креативність і відкритість. Вона базується переважно на самостійному отриманні необхідного обсягу і якості знань та передбачає поєднання широкого спектру традиційних і новітніх інформаційних технологій [4].

Успішність дистанційного навчання певним чином залежить від ефективної його організації, від керівництва самим процесом і майстерності викладачів, що приймають в ньому участь.

Організація освітнього процесу під час дистанційного навчання може передбачати навчальні (у тому числі практичні, лабораторні) заняття, корекційно-розвиткові заняття, вебінари, онлайн форуми та конференції, самостійну роботу, дослідницьку, пошукову, проєктну діяльність, навчальні ігри, консультації та інші форми організації освітнього процесу, визначені освітньою програмою закладу освіти (навчальними програмами з окремих предметів (інтегрованих курсів). Отримання навчальних матеріалів, спілкування між суб'єктами дистанційного навчання під час навчальних та корекційно-розвиткових занять, консультацій, що проводяться дистанційно, забезпечується передачею відео-, аудіо-, графічної та текстової інформації в синхронному або асинхронному режимі. Звичайні лекції можуть бути замінені відеолекціями, слайд-лекціями; місце практичних занять займають індивідуальні комп'ютерні тренінги та лабораторні заняття; підсумковий контроль можна здійснювати за допомогою колективного тренінгу, тест-тренінгу, заліку, іспиту тощо.

Отже, дистанційна освіта – це комплекс освітніх програм, що призначені полегшити стратегію навчання, не залежну від щоденного контакту з викладачем, а засновану на кращому використанні самостійного навчання студентів.

Список використаної літератури

1. Биков В.Ю. Технологія створення дистанційного курсу: навч. посіб. / В.Ю. Биков, В.М. Кухаренко, Н.Г. Сиротенко, О.В. Рибалко, Ю.М. Богачков. – К.: Міленіум, 2008. – 324 с.
2. Деякі питання організації дистанційного навчання [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/77021/.
3. Особливості дистанційного навчання [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://pidru4niki.com/1209061355085/pedagogika/osoblivosti_dstantsiynogo_navchannya.
4. Особливості дистанційного навчання в системі вищої освіти [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://naukam.triada.in.ua/index.php/konferentsiji/45-pyatnadsyatavseukrajinskapraktichno-piznavalna-internet-konferentsiya/269-osoblivosti-dstantsijnogo-navchannya-v-sistemi-vishchoji-osviti>.

Єлизавета Соколюк (м. Вінниця)

СВОЄРІДНІСТЬ ХУДОЖНЬОГО СВІТУ Д. О. КЕРВУДА

Джеймс Олівер Кервуд – американський письменник, яскравий послідовник старших сучасників Дж.Ф. Купера, Е. Сетон-Томпсона і Дж. Лондона, людина, яка мріяла про гармонійний союз людини і природи.

Д. О. Кервуда називають співаком північноамериканської природи. Він народився неподалік від кордону з Канадою в штаті Мічиган, і все його подальше життя та творчість були пов'язані саме з цією країною. За все своє життя він створив 26 романів та повістей, присвячених дикій природі Півночі.

З усіх творів Д. О. Кервуда найвідоміші анімалістичні повісті – «Казан» (1914), «Гризлі» (1917), «Бродяги півночі» (1919). Вони присвячені природі Канади і опису життя чотириногих мешканців із цих суворих місць. Читаючи ці твори, важко повірити, що в молодості письменник мав славу завзятого мисливця і вбивав тварин заради спортивного інтересу, який, втім, переріс у іншу потребу – досліджувати і захищати. Не випадково саме у повісті «Гризлі» можна зустріти героя, дуже схожого на автора – це мисливець і шукач пригод